

Et lille indlæg om berlin turen.

Det var en rigtig god tur. Vi havde godt vejr så betingelserne for en god tid var absolut til stede. Efter et hårdt maraton på Bornholm så jeg frem til et helt andet maraton i berlin. Alle sagde at det er et helt andet maraton og det var rigtigt. Jeg havde gode ben og lidt problemer med ryggen, men det var et rigtig godt maraton fordi man blev båret frem af tilskuerne og der var rigtig mange danskere. Jeg løb en tid jeg ikke helt kunne fatte 1.43.40. Det havde jeg ikke rigtigt drømt om men havde regnet med en tid 1.55.00. Det var hyggeligt at vi havde tid til at se lidt af Berlin om fredagen. Jeg er klar til næste år for at løbe en bedre tid.

Kim Håkonsson

Hvad man kan /og ikke kan spise og drikke i Berlin

Den Færøske delegation i Berlins Marathon bestod af Bjarni, Ingvard, Bjørg og mig selv.

Vi ankom til Berlin om torsdagen ved ca. 14 tiden så tog vi en taxi ned til hotel Spreewitz.

Der havde indsneget sig en lille fejl ved hotelbookningen. således at vi faktisk først havde hotellet fra om fredagen. Nu var gode råd dyre, vi havde ikke lyst til at sove ude på gaden; for man ser faktisk ikke så mange der sover på gaden i Berlin og vi ville ikke starte en ny trend, når vi nu kun er der en gang om året.

Problemet blev dog elegant løst ved at Susanne og receptionisten fandt nogle andre hoteller i nærheden, der havde værelser ledige. Det var på trods af at der var Berlins Maraton, så stort set alle hoteller var fuldt bookede.

Så gik turen ud til messehallen, hvor vi skulle få vores startnummer. Det havde de flyttet ud til en helt anden ende af Berlin, for at narre os, men den gik ikke for vi fandt det med lidt hjælp fra de indfødte.:-)

Messehallen var igen i år megastor, man kunne købe alt lige fra plastre og kuglelejer til hele maraton rejser. Vi fandt dog den stand hvor vi skulle få vores startnummer. Den stand var, jævnfør Tysk grundighed, lavet på den snedige måde, at man gik ind i den ene ende så efter at have fået nummeret så stod man ude på gaden igen.... men det skulle vi ikke nyde noget godt af, for vi skulle jo hjælpe drengene og så skulle vi hele vejen tilbage den forkerte vej ad køen og forklare ca 10 guider/vagter at vi havde god grund til at gå mod strømmen af mennesker. Da vi endelig havde fået kæmpet os tilbage så stod de udenfor med det rigtige startnummer. hmmm det er nok det de kloge kalder manglende tillid til vores børn.

Vi havde planlagt en masse til om torsdagen, men hotel søgen og det faktum, at de havde flyttet messehallen, gjorde at vi var trætte og mætte af oplevelser den dag, så vi spiste og gik tidligt i seng.

Fredag skulle vi checke ud og skifte hotel til det rigtige, så efter det så gik det over stok og sten ud at være turister i Berlin. Vi havde besluttet

at tage den første og bedste turistfælde, der hedder Berlin tourbus, hvor man bliver kørt en tur rundt i indre Berlin, mens en overgearet guide fortæller vittigheder for sig selv mest på tysk blandet med nogle få engelske ord. Fordelen ved det er, at så får man et overblik over byen, så er man bedre rustet til at gå rundt på egen hånd.

Vi fandt da også det største shopping center med usvigelig sikkerhed, så efter at have spillet lidt kulturelle ved at tage på ét museum, gik turen direkte til ALEXA, hvor man kunne få timer til at gå med at gå rundt og vindueshoppe.

Vi havde hørt, at hvis man skulle til Berlin så skulle man prøve en Döner Kebab, så frokosten havde vi planlagt skulle være en sådan. Og det fortød vi ikke for mums de smager godt, det eneste farlige er at man bliver forfalden til dem.

Om aftenen var vi ikke rigtige sultne, så vi tog en salat tæt ved hotellet, derefter gik vi på en café, hvor vi fik mojitos, som smagte himmelsk, så den måtte vi have to af plus at vi havde besluttet at efter vi havde løbet marathonen (nej jeg havde ikke glemt den) skulle vi have nogle flere. Løbsdagen gik vi bare spændte rundt og kunne ikke rigtigt tage os sammen til at foretage os nogle turistaktiviteter. Klokkerne 14 samledes vi i foyeren for i samlet flok at begive os hen til målområdet. Der kom vi af med vores ekstra overtøj og sko, så satte vi os under nogle træer for at meditere (læs: ryste af skræk) en god halv times tid til starten skulle gå. Vi fik nogenlunde samme resultat som sidste år. Der var tre der fuldførte og en der blev fejlet op ved halvmarathon., så intet nyt der.

Efter løbet tog vi tilbage til hotellet for at tage et bad og tog så i samlet flok hen på en restaurant for at spise. Menes vi spiste roste Bjørg og jeg de gode mojitos vi havde fået dagen før, så vi fik lokket nogle med hen hvor den himmelske drink kunne fås.... Men nej nu var det en anden bartender - og Holbergs ordsprog virker åbenbart stadig: "Eet er Søekort at forstaae, et andet Skib at føre" for han kunne virkelig ikke lave den drink. Han kunne måske læse, men han havde ingen fornemmelse for hvordan en mojitos skulle laves. Så det var lidt pinligt sådan at rose noget til skyerne og så var det piv ringe.

Om søndagen så vi dem der ikke turde løbe på rulleskøjter, løbe almindeligt marathonen, de kunne nu også løbe på en ret god tid, 2 timer 03 minutter 59 sekunder for at løbe et marathonen, længere tid behøves det ikke at tage ! Efter en Dönner mere, tog vi hen til busserne og så kunne det kun gå for langsomt med at komme hjem, og efter en ret begivenhedsløs tur, var vi i København klokken godt 22.45

Jeg vil slutte af med at takke de andre deltagere for en behagelig tur og også tak for den moralske opbakning vi fik til vores første marathonen.

Den Færøske delegation

